

การพัฒนาแบบป้องกันการทุจริตเพื่อสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชน
ในอำเภอเมือง จังหวัดเลย

**The development a Corruption Prevention Model for Future Search
Conference of People in Muangdistrict, Loei Province**

ศตวรรษ สงกาพันธ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เลย

Satawat Songkaphan

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Loei College, Thailand

E-mail : Rak2125252499@gmail.com

*****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ 1) ศึกษาปัญหาการป้องกันการทุจริตในอำเภอเมือง จังหวัดเลย 2) พัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตโดยการสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนใน อำเภอเมือง จังหวัดเลย และ 3) วิเคราะห์องค์ความรู้และรูปแบบการป้องกันการทุจริตโดยการสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองเลยการวิจัยนี้เป็นแบบการวิจัยผสมวิธี (Mix Method) ระหว่างการเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ศึกษาปัญหาการป้องกันการทุจริตในอำเภอเมือง จังหวัดเลย พบว่า ปัญหาการทุจริตที่สำคัญ มีการลงทุนทางการเมืองโดยใช้เงินเพื่อจูงใจให้ประชาชนเลือกตนเองเข้ามา มีการทุจริตเชิงนโยบาย การจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารงบประมาณ การสรรหาบุคลากรที่ไม่โปร่งใส การจัดสรรงบประมาณไม่เป็นธรรม มีการประมาณราคาที่สูงกว่ามาตรฐาน การตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่เป็นเงินค่าตอบแทน เงินค่า ใช้สอยและเงินค่ารับรอง พิธีการต่างๆ ไร้สูง 2) พัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตโดยการสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนใน อำเภอเมือง จังหวัดเลย พบว่า การพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตในจังหวัดเลย แม้ว่าค่านิยมในสังคมไทยปัจจุบันจะเปลี่ยนแปลงไป แต่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานสังกัดกระทรวงก็ยังให้ความสำคัญเรื่องการป้องกันการทุจริตยึดกฎระเบียบข้อบังคับเป็นรูปแบบในการพัฒนาการป้องกันการทุจริตโดยยึดมั่นในการปฏิบัติงานเป็นส่วนรวม 3) วิเคราะห์องค์ความรู้และรูปแบบการป้องกันการทุจริตโดยการสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองเลย พบว่า การพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตแบบยั่งยืน ควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรความมีจรรยาบรรณของพนักงานในสายงานวิชาชีพ เพื่อเป็นมาตรการในการสร้างค่านิยมความมีจริยธรรมร่วมกัน โดยมีการจัดสวัสดิการให้กับพนักงานอย่างเท่าเทียมกัน โดยยึดหลักความโปร่งใสและความสามารถของพนักงาน เพื่อที่จะเป็นฐานการตรวจสอบจากภาครัฐและภาค

* วันที่รับบทความ: 12 สิงหาคม 2563; วันที่แก้ไขบทความ 14 กันยายน 2563; วันที่ตอบรับบทความ: 15 กันยายน 2563

Received: August 12, 2020; Revised: September 14, 2020; Accepted: September 15, 2020

ประชาชน ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวจัดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับหลักแนวส่งเสริมแนวคิดหลักธรรมาภิบาลแบบยั่งยืนตลอดไป

คำสำคัญ: การพัฒนา; รูปแบบป้องกันการทุจริต; การสร้างอนาคตร่วมกัน

Abstracts

This research has 3 objectives: 1) to study the problem of anti-corruption in Muang District, Loei Province, 2) to develop a anti-corruption model by creating a common future for people in Muang District, Loei Province and 3) analyzing knowledge body. And the anti-corruption model by creating a shared future of people in Muang District, Loei District, this research is a mix method between qualitative research and quantitative research.

The research results were found that 1) Studying the anti-corruption problem in Muang District, Loei Province, found that the major corruption problem There are political investments using money to induce people to choose themselves. There is a policy fraud Procurement Budget management Recruiting personnel that are not transparent Budget allocation is unfair. There is a higher estimate of the standard price. Setting a high budget for recurring expenditures, living expenses and ceremonies. 2) Develop a anti-corruption model by creating a shared future for people in Muang District, Loei Province, found that the development of anti-corruption model in Loei Province Although the values in Thai society today have changed But government officials or government officials in departments of the ministry continue to focus on the prevention of corruption, adhering to rules and regulations as a model for the development of anti-corruption by adhering to the work as a whole. 3) Analysis of knowledge and anti-corruption model by creating a shared future of people in Muang Loei District found that the development of a sustainable anti-corruption model. Organizational culture should be created and ethical for employees in the professional field. As a measure to create values and ethics together. With equal welfare for employees By adhering to transparency and competence of employees In order to be a base for auditing from the government and the public sector Which in the process of organizing people to take part in decision making In order to comply with The concept of sustainable good governance

Keywords: development, Corruption Prevention Model, Future Search Conference

Keywords: Development; Corruption Prevention Model; Future Search Conference

บทนำ

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งมีผลมาจากกระแสโลกาภิวัตน์นั้น แม้จะทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างมากมายก็ตาม แต่ก็ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคมแบบขาดทิศทางซึ่งนำไปสู่การทำลายโครงสร้างพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ดีของชุมชน ซึ่งมีผลทำให้เกิดปัญหาสังคมและการทุจริตในรูปแบบต่างๆตามมา ใช้วิธีการหลากหลายปรากฏให้เห็นมากมายจนทำให้น่าไปสู่การแพร่กระจายของการทุจริตคอร์รัปชันในรูปแบบใหม่ซึ่งเป็นลักษณะการทุจริตขององค์กรปกครองในส่วนท้องถิ่นต่างๆที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีของยุคการสื่อสารแบบไร้พรมแดน การกระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นเชิงนโยบายที่หลากหลาย

ต่างๆนาๆเกิดเป็นปัญหาสำคัญของประเทศซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นและมีผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงและความสงบสุขของประชาชนเป็นอย่างมากยิ่ง (วุฒิชัย สุนทรวิท, 2545 : 12) รัฐบาลทุกยุคทุกสมัย มีนโยบายที่จะรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองโดยพยายามขจัดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันให้หมดสิ้นไปโดยมอบหมายภารกิจในการป้องกันการทุจริตไว้ที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปราบปรามการทุจริตภายในประเทศ ซึ่งปัจจุบันสภาพการทุจริตมีการพัฒนามาโดยตลอดทำให้หน่วยงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต้องพยายามพัฒนาปรับปรุงกระบวนการในการป้องกันการทุจริตแต่เนื่องจากสภาพของสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อนมากขึ้นทำให้หน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกแขนงออกไปมากมาย

เนื่องจากปัญหาในการป้องกันการทุจริตในชุมชนจังหวัดเลยคิดว่าจะมีความเชื่อมั่นในระดับหนึ่งแล้วแต่ยังมีสังคมส่วนใหญ่ในจังหวัดเลยมองว่าการป้องกันการทุจริตไม่สามารถลดลงถึงระดับที่สังคมในจังหวัดเลยยอมรับได้การป้องกันการทุจริตในอดีตนั้นถือว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรง ซึ่งมีการใช้ทฤษฎีแบบจารีตประเพณี โดยการออกตรวจท้องที่ ตู๋ยาม ตั้งจุดตรวจ และระดมกำลังออกป้องกัน ปราบปรามการทุจริตในพื้นที่แต่ผลปรากฏว่าความพยายามดังกล่าวนั้นได้ผลสำเร็จเพียงระดับหนึ่งซึ่งยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมชุมชนชาวจังหวัดเลยมากนัก เนื่องจากขบวนการทุจริตได้เพิ่มกระบวนการเรียนรู้การกระทำผิดบรรทัดฐานสังคมและมีการพัฒนารูปแบบของการทุจริตอยู่ตลอดเวลา ทำให้การทำงานของเจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องเพียงตามลำพังนั้นไม่สามารถใช้วิธีการดังกล่าวให้บรรลุผลได้ โดยยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการกระทำความผิดของคนร้ายและวิธีการของผู้กระทำความผิดต่อความมั่นคงของชาติมักจะซ่อนเร้นแอบแฝงมาในเชิงนโยบายจึงยากที่จะตรวจสอบ จากสภาพปัญหาการทุจริตต่อหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆของรัฐที่เปลี่ยนแปลงไปปัจจุบันการป้องกันการทุจริตจึงไม่สามารถดำเนินงานได้โดยหน่วยงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพียงอย่างเดียวจำเป็นต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต ซึ่งแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในยุคปัจจุบันได้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงพยายามดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐรวมทั้งข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมศึกษาจากประชาชนในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลห้วยขวางจำนวน 369 คนโดยการสุ่มตัวอย่างพบว่า ประชาชนที่มีภาพลักษณ์ต่อตำรวจในทางบวกจะมีระดับศรัทธาและมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสูงกว่า ทั้งในกิจกรรมหลักและกิจกรรมทั่วไปซึ่งได้แก่การประพฤติเป็นพลเมืองดีช่วยเหลือตำรวจ เมื่อมีอาชญากรรมนอกจากนี้ยังพบว่าประชาชนที่มีรายได้มากกว่า 12,000 บาท และมีระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชนเกิน 10 ปี มีศรัทธาในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหลักที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและชุมชนแฟลตและชุมชนตลาดมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมากกว่าชุมชนแบบบ้านจัดสรร (มานิตย์ จันทรจำเริญ, 2535:18) วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาเทศบาลในการป้องกันอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณี

สมาชิกสภาเทศบาลในจังหวัดปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อทราบระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาเทศบาลในการป้องกันอาชญากรรมและศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาเทศบาลในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และตำแหน่ง ปัจจัยทางด้านประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและการได้รับการฝึกอบรม ตลอดจนการศึกษาถึงปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาเทศบาลในการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ สมาชิกสภาเทศบาลในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 118 คน ผลการศึกษาพบว่าสมาชิกสภาเทศบาลมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมหลัก ได้แก่ ตำแหน่ง และปัจจัยทางด้านการได้รับการฝึกอบรม ในเรื่องปัญหาในการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควรเกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกสภาเทศบาล

กล่าวได้ว่าสถานการณ์ปัจจุบันพบว่าปัญหาที่เกิดจากการทุจริตเป็นปัญหาหนึ่งที่สร้างความเดือดร้อนและความวิตกกังวลของประชาชนเกี่ยวกับการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐประกอบกับความทุกข์ที่เกิดจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจทำให้การดำรงชีวิตไม่มีความสุข โดยเฉพาะอำเภอเมืองเป็นพื้นที่ที่พบปัญหาดังกล่าว มีสถิติค่อนข้างสูงซึ่งปัญหาการทุจริตจัดอยู่ในอันดับต้นๆของจังหวัดเลย จากการได้พูดคุยและสอบถามในเบื้องต้นประชาชนต่างมีความคิดเห็นที่ต้องใช้มาตรการป้องกันตนเองและเข้าใจถึงการที่จะพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตร่วมกันเพราะว่าถ้ารอเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานรับผิดชอบคงไม่สามารถเข้ามาดูแลป้องกันได้ทั่วถึง ทุกคนในพื้นที่จึงคิดหาวิธีการป้องกันตนเองและครอบครัวแต่ได้ทราบจากคำบอกเล่าประชาชนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าปัจจุบันประชาชนในอำเภอเมือง มีวิธีการแก้ปัญหาการป้องกันการทุจริตทั้งในส่วนครอบครัว ชุมชนมากน้อยเพียงใดและนำเสนอวิธีการต่างๆในการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงโดยสร้างโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาวิธีการการป้องกันและดูแลอย่างมีระบบโดยการพัฒนาต่อยอดให้ได้รูปแบบการพัฒนาที่สมบูรณ์ เพื่อที่จะนำรูปแบบการป้องกันการทุจริตจากฐานความคิดที่พบเห็นจากเหตุการณ์จริงในชีวิตประจำวันในพื้นที่ที่อยู่อาศัยและส่งผลการนำรูปแบบประยุกต์ใช้ในพื้นที่อื่นๆต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการป้องกันการทุจริตในอำเภอเมือง จังหวัดเลย
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตโดยการสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนใน อำเภอเมือง จังหวัดเลย
3. วิเคราะห์องค์ความรู้และรูปแบบการป้องกันการทุจริตโดยการสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองเลย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นแบบการวิจัยผสมผสานวิธี (Mix Methodology Research) ระหว่างการเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Methodology) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology) โดยผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 2 รูปแบบ ได้แก่

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 การสุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ คืออำเภอเมือง จังหวัดเลย ทั้งหมดมีจำนวน 14 ตำบล ประกอบด้วย ตำบลกุดป่อง ตำบลเมือง ตำบลนาอ้อ ตำบลกกตู ตำบลน้ำหมาน ตำบลเสี้ยว ตำบลนาอาน ตำบลนาโป่ง ตำบลนาดินคำ ตำบลน้ำสวย ตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลนาแหม ตำบลศรีสองรัก และตำบลกกทอง ประชากรในจังหวัดเลยจำนวน 14 ตำบล จำนวนประชากร 110, 138 โดยใช้จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยแจกแบบสอบถาม และเทคนิค IOC เพื่อตรวจสอบความมีคุณภาพของแบบสอบถามการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน

2.2 การสุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 25 คน และผู้ให้ข้อมูลแบบสนทนากลุ่มจำนวน 10 คน รวมทั้งหมด 35 คน ได้แก่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด จำนวน 14 คน/ตำบล ตัวแทนผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน
ผู้แทนอาสาสมัคร จำนวน 5 คน ตัวแทนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 คน และผู้มีความรู้ทางด้านรัฐศาสตร์จำนวน 6 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี อยู่ 3 ประเภท

1. แบบสัมภาษณ์ มีจำนวน 25 คน ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด จำนวน 12 คน ตัวแทนผู้นำชุมชน จำนวน 3 คน ผู้แทนอาสาสมัคร จำนวน 3 คน ตัวแทนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 คน และผู้ที่มีความรู้ทางด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 4 คน

2. แบบสอบถาม ใช้กับกลุ่มประชาชนในพื้นที่โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และใช้เทคนิค IOC เพื่อตรวจสอบความมีคุณภาพของแบบสอบถามการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน

3. แบบสนทนากลุ่มมีจำนวน 10 คน ได้แก่

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด จำนวน 2 คน ตัวแทนผู้นำชุมชน จำนวน 2 คน
ผู้แทนอาสาสมัคร จำนวน 2 คน ตัวแทนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2 คน และผู้ที่มีความรู้ทางด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 2 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการในการศึกษาแต่ละขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “ปัญหาการป้องกันการทุจริตในอำเภอเมือง จังหวัดเลยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 การสัมภาษณ์เจาะลึกผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 35 คน เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องสภาพปัญหา การป้องกันการทุจริตในอำเภอเมือง จังหวัดเลยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและร่างแนวทางเพื่อพัฒนา รูปแบบการป้องกันการทุจริตโดยการสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนใน อำเภอเมือง จังหวัดเลย

ขั้นที่ 3 นำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์เจาะลึกมาสังเคราะห์เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถาม การวิจัยที่เหมาะสมกับพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตโดยการสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนใน อำเภอเมือง จังหวัดเลย

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบข้อมูลและพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตโดยการสร้างอนาคตร่วมกัน ของประชาชนใน อำเภอเมือง จังหวัดเลยที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์พร้อมกับการแจกแบบสอบถามว่าสามารถนำไป พัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตโดยการสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนใน อำเภอเมือง จังหวัดเลยได้ อย่างไร

ขั้นที่ 5 สรุปและอภิปรายผลการวิจัยและการนำเสนอวิเคราะห์องค์ความรู้และรูปแบบการป้องกันการ ทุจริตโดยการสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองเลย การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบป้องกันการทุจริตเพื่อสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดเลย” ผู้วิจัย ได้กำหนดการเก็บข้อมูลตามลักษณะของชนิดของเครื่องมือดังนี้

5. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเชิงปริมาณ

การดำเนินการสร้างแบบสอบถามเชิงปริมาณ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบป้องกันการทุจริตเพื่อสร้าง อนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดเลย” ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “การพัฒนารูปแบบป้องกันการ ทุจริตเพื่อสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดเลย” เพื่อรวบรวมเนื้อหาสาระจาก การศึกษาค้นคว้าที่ได้มาดังกล่าวมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลใน การสร้างแบบสอบถามแล้วร่างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

2. ผู้ศึกษาได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ “การพัฒนารูปแบบป้องกันการ ทุจริตเพื่อสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดเลย” โดยแบบสอบถามเป็นคำถามประเภท คำถามปิด (Close-ended Question) และประเภทคำถามเปิด (Open - ended Question) ประกอบกันซึ่ง ผู้วิจัยได้ดัดแปลงเครื่องมือจากแบบสอบถามที่ได้เคยผ่านการตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และ ความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในส่วนของแบบสอบถาม ดำเนินการดังนี้

1) นำแบบสอบถามเกี่ยวกับ“การพัฒนารูปแบบป้องกันการทุจริตเพื่อสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดเลย” ที่ได้ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวิจัยตรวจสอบ แนะนำเพิ่มเติม ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษา และตัดข้อความที่สื่อความหมายที่ไม่ชัดเจนออกไปเพื่อให้ได้ข้อความที่สื่อความหมายชัดเจน เข้าใจง่ายตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยยิ่งขึ้น

2) การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามเรื่อง “การพัฒนารูปแบบป้องกันการทุจริตเพื่อสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดเลย” ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านพิจารณาตรวจสอบเนื้อหาความชัดเจนของแบบสอบถาม และให้ข้อเสนอแนะเพื่อทำการแก้ไขให้ดีขึ้นการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ผู้วิจัยหาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence : IOC) มีสูตร (สงศรี ชมภูวงศ์, 2548 : 36)

โดยกำหนดคะแนนสำหรับการพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อ ดังนี้

ให้ + 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ให้ - 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

โดยออกแบบสำรวจให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อในเครื่องมือวัดการคำนวณค่า IOC ได้เท่ากับ 0.5

3) หลังจากนั้นดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเรื่อง“การพัฒนารูปแบบป้องกันการทุจริตเพื่อสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดเลย” ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4) การหาความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try – out) กับ“การพัฒนารูปแบบป้องกันการทุจริตเพื่อสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดเลย” ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alfa Coefficient) ของครอนบาค (ยุกธ ไกยวรรณ, 2535 : 32) (Cronbach) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.05

5) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามการศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบป้องกันการทุจริตเพื่อสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดเลย” ที่ได้ทดลองใช้และปรึกษาร่วมกับคณะกรรมการผู้วิจัย เพื่อให้ได้แบบสอบถาม ที่สมบูรณ์พร้อมนำไปใช้กับประชากรศึกษา

6.การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ตามลักษณะของเครื่องมือการวิจัยซึ่งสามารถแบ่งออกได้จำนวน 2 เครื่องมือที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละประเภท ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลสามด้าน (Triangulation Method) คือตรวจสอบความแตกต่างของผู้ให้ข้อมูลหลัก ความแตกต่างของเวลาที่ได้อ้างอิง และความแตกต่างของสถานที่ที่ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ “การพัฒนาแบบป้องกันการทุจริตเพื่อสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดเลย” เมื่อตรวจสอบแล้วปรากฏว่าข้อมูลเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือสอดคล้องกัน จึงนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อตอบใจห้วิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ร่วมกับข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถาม (สุภางค์ จันทวานิช, 2553 : 37)

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ เรียกว่า “การตรวจสอบข้อมูลสามด้าน (Triangulation)” โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) การตรวจสอบด้านข้อมูล (data triangulation) 2) การตรวจสอบด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) และ 3) การตรวจสอบด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) ดังนี้

1) การตรวจสอบด้านข้อมูล (Data Triangulation) จะเน้นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งต่างๆ นั้นมีความเหมือนกันหรือไม่ ซึ่งถ้าทุกแหล่งข้อมูลพบว่าได้ข้อค้นพบมาเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้อง

2) การตรวจสอบด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) จะเน้นการตรวจสอบจากผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลต่างคนกันว่าได้ค้นพบที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งถ้าผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลทุกคนพบว่าข้อค้นพบที่ได้มามีความเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้อง

3) การตรวจสอบด้านทฤษฎี (theory triangulation) จะเน้นการตรวจสอบว่าถ้ามีการใช้ทฤษฎีที่หลากหลายแล้ว ข้อมูลที่ได้มาเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ถ้าผู้วิจัยพบว่าไม่ว่าจะนำทฤษฎีใดมาใช้ ได้ข้อค้นพบที่เหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้อง

4) การตรวจสอบด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological triangulation)

คือ การใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ กันเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน เช่น ใช้วิธีการสังเกตควบคู่กับการซักถาม พร้อมกันนั้นก็ศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบด้วย (สุภางค์ จันทวานิช, 2553 : 25)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และประชาชนผู้มาใช้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดเลย โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามเกณฑ์การตัดสินระดับความคิดเห็นสำหรับการตอบที่เป็นการตอบที่เป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ (สุวิมล ว่องวานิช, 2558 : 34) เพื่อนำข้อมูลดังกล่าว

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยแบบมาตรฐานค่าใช้แนวทางนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

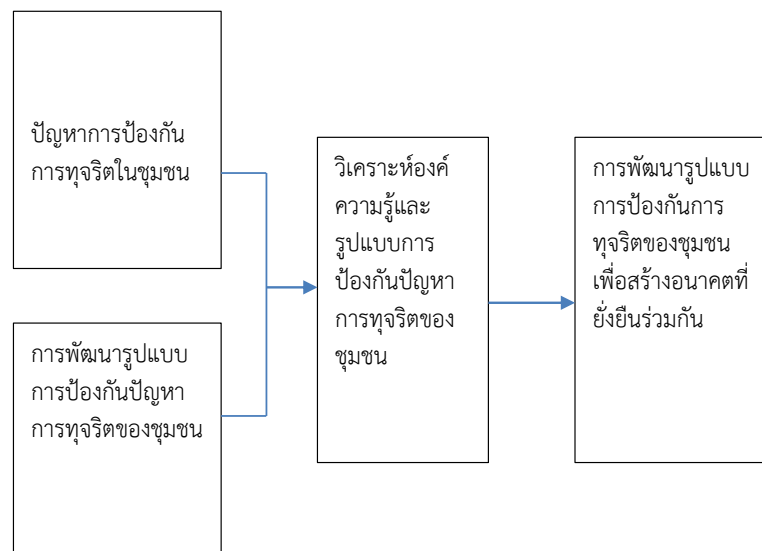
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เห็นด้วยน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เห็นด้วยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เห็นด้วยมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เห็นด้วยมากที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบป้องกันการทุจริตเพื่อสร้างอนาคตร่วมกันของประชาชนใน อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา”

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75 เป็นเพศชาย จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.25

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 89.25 รองลงมาคือ การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 35 คนคิดเป็นร้อยละ 8.75 การศึกษา ระดับอื่น ๆ จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 1.50 และการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 0.50

ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ 11-15 ปี จำนวน 181 คนคิดเป็นร้อยละ 45.25 รองลงมา คือ ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ 6-10 ปี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ 16-20 ปี จำนวน 95 คนคิดเป็นร้อยละ 23.75 และ ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 2.00

เงินเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเงินเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวน 216 คนคิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมา คือ เงินเดือน 30,001 – 45,000 บาท จำนวน 91 คนคิดเป็นร้อยละ 22.75 เงินเดือน 15,000 – 30,000 บาท จำนวน 80 คนคิดเป็นร้อยละ 20.00 และเงินเดือน 45,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 3.25

ตำแหน่ง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นประชาชน จำนวน 261 คนคิดเป็นร้อยละ 65.25 รองลงมา คือ ตำแหน่งข้าราชการ จำนวน 78 คนคิดเป็นร้อยละ 19.50 และตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ จำนวน 61 คนคิดเป็นร้อยละ 15.25

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ปัญหาการทุจริตที่สำคัญเนื่องจากผู้บริหาร มีการลงทุนทางการเมืองโดยใช้เงินเพื่อจูงใจให้ประชาชนเลือกตนเองเข้ามา มีการทุจริตเชิงนโยบาย การจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารงบประมาณ การสรรหาบุคลากรที่ไม่โปร่งใส การจัดสรรงบประมาณไม่เป็นธรรม มีการตั้งที่ปรึกษา และผู้ช่วย นายกฯ จำนวนมาก และมีคำสั่งให้กำกับดูแลการปฏิบัติงานของข้าราชการ และก้าวก่ายการบริหาร จัดการงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่สื่อทุจริตมีการประมาณราคาที่สูงกว่ามาตรฐาน การตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่เป็นเงินค่าตอบแทน เงินค่า ใช้สอยและเงินค่ารับรอง พิธีการต่างๆ ไว้วาง

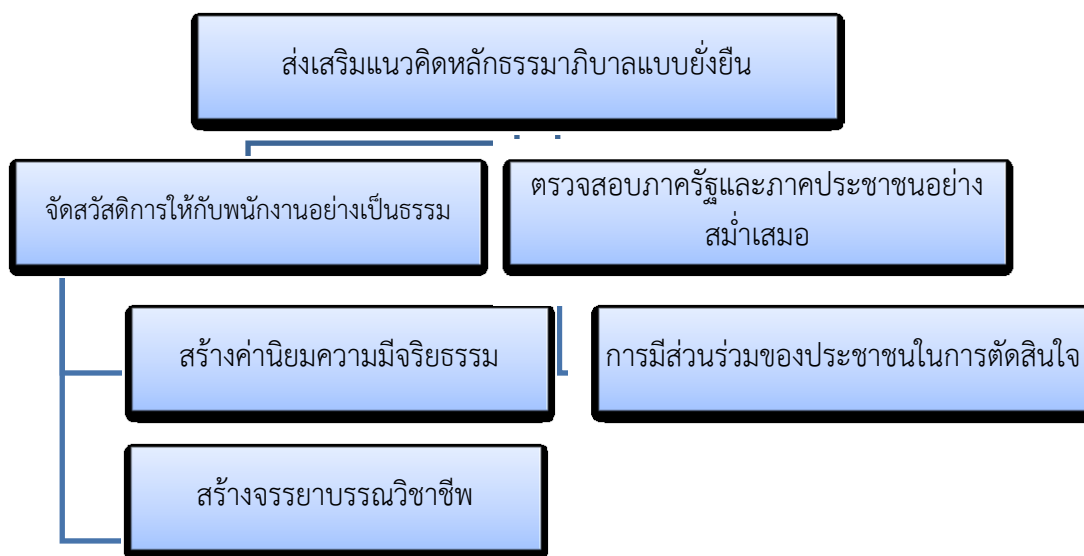
ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เชิงปริมาณพบว่า ทศนคติการป้องกันการทุจริต โดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมาก 7 ข้อและอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ การป้องกันการทุจริตในหน่วยงานควรทำทุกระดับ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.08 รองลงมาคือ การป้องกันการทุจริตในหน่วยงานจะมีประสิทธิภาพได้ ต้องทำอย่างต่อเนื่องตลอดไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานทำการทุจริตมากที่สุดเมื่อเทียบกับทุกกระทรวง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัด กระทรวงตระหนักถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานให้บริการโดยยึดมั่นกฎระเบียบเพียงใด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 การให้บริการแก่ประชาชนโดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานมีโอกาสนในการทุจริตได้เพียงใด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 การทำสัญลักษณ์ให้เห็น สามารถเป็นการเตือนใจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ทำการทุจริตได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 แม้ว่าค่านิยมในสังคมไทยปัจจุบันจะเปลี่ยนแปลงไปแต่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานสังกัดกระทรวงก็ยังคงให้ความสำคัญเรื่องการทุจริต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 เจ้าหน้าที่หน่วยงานสังกัดกระทรวงฯ ให้บริการประชาชนโดยสุจริต เพราะมีความรักองค์กรของตน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ท่านคิดว่าถ้าผู้บังคับบัญชาไม่ทุจริต ผู้ใต้บังคับบัญชาก็จะไม่ทำการทุจริต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 กลุ่มของท่านมีการสนทนถึงการทุจริตของหน่วยงานเพียงใด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และการรณรงค์ด้วยการประชาสัมพันธ์ที่บอกถึงโทษตามกฎหมาย สามารถทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเกรงกลัวเพียงใด มีเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.83

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เชิงคุณภาพพบว่า การพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตในจังหวัดเลย แม้ว่าค่านิยมในสังคมไทยปัจจุบันจะเปลี่ยนแปลงไปแต่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานสังกัด

กระทรวงก็ยังให้ความสำคัญเรื่องการทุจริตยึดกฎระเบียบข้อบังคับเป็นรูปแบบในการพัฒนาการป้องกันการทุจริตโดยยึดมั่นในการปฏิบัติงานเป็นส่วนรวม ถือได้ว่าเป็นรูปแบบอย่างหนึ่งที่เป็นวัฒนธรรมภายในองค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการวางแผนการป้องกันการทุจริตกับหน่วยงานภายนอก เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เชิงปริมาณ พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต โดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมาก 5 ข้อและอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ท่านได้รับความรู้จากสื่อโทรทัศน์เกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ หน่วยงานมีการเผยแพร่ข่าวสารการทุจริตตามระยะเวลาเหมาะสมเพียงใด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ท่านได้รับความรู้จากสื่อวิทยุเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานมีความสำคัญเพียงใด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ท่านได้รับความรู้จากการสนทนากับเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตในหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ความถี่ที่ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานเพียงใด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ท่านได้รับความรู้จากการประชุมภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตในหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ท่านได้รับความรู้จากหนังสือราชการเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตในหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารของทางราชการเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานมีความชัดเจนเพียงใด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ท่านได้รับความรู้จากสื่ออินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 และท่านได้รับความรู้จากป้ายโฆษณาเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตในหน่วยงาน มีเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.90

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่3 เชิงคุณภาพพบว่า องค์ความรู้และรูปแบบการป้องกันการทุจริตเป็นบทบาทของผู้บริหารมักมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อให้เกิดกระบวนการทุจริตหรือไม่ทุจริตก็ได้ แต่ก็เพื่อนำมาซึ่งผลประโยชน์ทางการเมืองตามนโยบายของผู้บริหารเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งการสร้างค่านิยมความมีจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ การส่งเสริมแนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาลให้เป็นที่ยอมรับในทุก ภาคส่วนของสังคม เป็นกฎเกณฑ์กติกาของสังคมในการส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เพื่อการพัฒนาแบบการป้องกันการทุจริตแบบยั่งยืน ควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรความมีจรรยาบรรณของพนักงานในสายงานวิชาชีพ เพื่อเป็นมาตรการในการสร้างค่านิยมความมีจริยธรรมร่วมกัน โดยมีการจัดสวัสดิการให้กับพนักงานอย่างเท่าเทียมกัน โดยยึดหลักความโปร่งใสและความสามารถของพนักงาน เพื่อที่จะเป็นฐานการตรวจสอบจากภาครัฐและภาคประชาชน ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวจัดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อให้สอดคล้องกับ หลักแนวส่งเสริมแนวคิดหลักธรรมาภิบาลแบบยั่งยืนตลอดไป

อภิปรายผลการวิจัย

ปัญหาการป้องกันการทุจริต พบว่า ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ไม่ทำตามขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างมักอ้างว่า เป็นกรณีเร่งด่วน การตั้งงบประมาณสูงเกินจริงและเปลี่ยนแผนโอนงบประมาณ มีการเรียกรับเงิน หรือทรัพย์สินจากผู้สอบเข้าเป็นราชการและลูกจ้าง การขอรับบริจาคเงินสิ่งของจากผู้ประกอบการ ข้าราชการบางส่วนไม่ค่อยสนใจติดตามเรื่องการทุจริตของนักการเมือง ข้าราชการ การขาด อุดมการณ์ ขาดจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะ เจ้าหน้าที่ของรัฐขาดการสำนึกในหลักคุณธรรมจริยธรรม องค์กรยังเพิกเฉยในกฎระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนโดยแท้จริง สอดคล้องกับงานวิจัย (นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2548 : 42) กล่าวว่า อาชญากรรมขั้นสูงที่ผู้กระทำผิดมียศ มีตำแหน่งมักมีแนวร่วมให้ความช่วยเหลือสนับสนุน แม้การกระทำไม่โหดร้ายรุนแรงโดยพฤติกรรมก็ตาม แต่ผลเสียหายจะตกแก่รัฐบาลและประชาชนจำนวนมาก ความไม่สุจริตของข้าราชการกลุ่มนี้จึงเป็นการกระทำต่อประเทศชาติ เป็นการฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือเรียกสั้นๆ ว่า การคอร์รัปชัน

รูปแบบการป้องกันการทุจริต พบว่า ประชาชนมีส่วนเกี่ยวข้องโดยมิได้มีเจตนาต่อการทุจริตหรือโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ คำนึงในการยกย่องผู้มีอำนาจหรือผู้มีเงิน เพิกเฉยต่อผลประโยชน์ส่วนรวมด้านระเบียบกฎหมาย ด้านการบริหารงานบุคคลมีช่องว่างและเปิดโอกาสให้ผู้บริหารใช้ตำแหน่งและอำนาจหน้าที่ในการแสวงหาประโยชน์จากการบรรจุแต่งตั้ง โอนย้ายระเบียบจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการมีช่องโหว่โดยมีการจำกัดลักษณะจำเพาะหรือ ล็อกสเปค โดยอ้างความจำเป็นทางเทคนิค ซึ่งไม่มีการตรวจสอบอย่างจริงจัง เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ การสร้างวัฒนธรรมในองค์กรทางด้านระบบอุปถัมภ์ จึงทำให้การทำงานในระบบองค์กรเป็นแบบเครือญาติ ยากที่จะมีการตรวจสอบได้ คอร์รัปชันเป็นการฉ้อราษฎร์บังหลวง คดโกง ทุจริตอย่างกว้างขวาง ส่วนมากใช้ในเรื่องทุจริตและการไม่ซื่อตรงต่อหน้าที่ในวงราชการ

องค์ความรู้และรูปแบบการป้องกันการทุจริต พบว่า การพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตแบบยั่งยืน ควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรความมีจรรยาบรรณของพนักงานในสายงานวิชาชีพ เพื่อเป็นมาตรการในการสร้างค่านิยมความมีจริยธรรมร่วมกัน โดยมีการจัดสวัสดิการให้กับพนักงานอย่างเท่าเทียมกัน โดยยึดหลักความโปร่งใสและความสามารถของพนักงาน เพื่อที่จะเป็นฐานการตรวจสอบจากภาครัฐและภาคประชาชน ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวจัดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อให้สอดคล้องกับ หลักแนวส่งเสริมแนวคิดหลักธรรมาภิบาลแบบยั่งยืนตลอดไป สอดคล้องกับรายงานการวิจัย (สุชน ประวัติดี และคณะ ,2555 : 47) รูปแบบการจัดการความขัดแย้งโดยพุทธสันติวิธีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี พบว่า รูปแบบกระบวนการต่าง ๆ นั้นประกอบด้วย ความชอบธรรม ความโปร่งใส ความยุติธรรม ต้องได้ประโยชน์ทุกฝ่าย และต้องเคารพสิทธิของผู้อื่น สอดคล้องกับรายงานการวิจัย (สายัณห์ อินันันใจ,2557 : 57) แนวคิดและหลักปฏิบัติการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามแนวพุทธศาสนา พบว่า การเรียนรู้สมาชิกในองค์กรแบบแผนทางจิตสำนึกของคนในองค์กร การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันของคนในองค์กร การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และระบบคิดของคนในองค์กร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรมีการศึกษาการจัดทำแผนเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน สำหรับพัฒนาทางด้านการเมืองท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการปลูกฝังจิตสำนึกของประชาชนในองค์กร บริหารส่วนตำบลให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการปกป้องผลประโยชน์สาธารณะและ สนับสนุนการบริหารราชการในระดับท้องถิ่น
3. ควรมีการวิจัยประเมินผลการบริหารงานของกระทรวงในระดับต่างๆ ในประเด็นการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของหน่วยงานสังกัดกระทรวง
4. ควรมีการวิจัยแบบมีส่วนร่วม การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หรือการวิจัยและพัฒนาเรื่องการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานกระทรวง

5. ควรมีการวิจัยและพัฒนาโดยใช้แนวคิดทางศาสนาในการการป้องกันการทุจริตในหน่วยงาน
กระทรวง เพื่อหาแนวทางเลือกการจัดการที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1.การสร้างมาตรการป้องกันการทุจริตตามหลักพุทธธรรมของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดเลย
- 2.การสร้างจิตสำนึกต่อการบริหารจัดการทุจริตอย่างยั่งยืนในจังหวัดเลย
- 3.ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย

เอกสารอ้างอิง

- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2548). *อาชญากรรม การป้องกัน : การควบคุม*. นนทบุรี: พรทิพย์การพิมพ์.
- มานิตย์ จันทรจำเริญ. (2535). *การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ใน*
เขตรับผิดชอบ ของสถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2535). *พื้นฐานการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- วุฒิชัย สุนทรวิท. (2545). *การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจ*
นครบาล 9. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สงศรี ชมพวงค์. (2548). *การออกแบบการวิจัย*. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- สายัณห์ อินันใจ. (2557). *แนวคิดและหลักปฏิบัติการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามแนวพุทธศาสนา*
(รายงานการวิจัย). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุชน ประวัติดีและคณะ. (2555). *รูปแบบการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธีขององค์การบริหารส่วนตำบล*
จังหวัดชลบุรี. (รายงานการวิจัย). พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2533). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ธรรมดาเพรส.